

Must a Seasoned Lainer go over the Laining?/Yehoshua Grunstein

1. Public Torah Learning: MUST be Authentic

מסכת בבא בתרא דף כ"א עמוד א-ב: ואמר רבא: הני תרי מקרי דרדקי, חד גריס ולא דייק וחד דייק ולא גריס... רב דימי מנהרדעא אמר: מותבינן דדייק ולא גריס, שבשתא כיון דעל - על; דכתיב: "כי ששת חדשים ישב שם יואב וכל ישראל עד הכרית כל זכר באדום". כי אתא לקמיה דדוד, אמר ליה: "מאי טעמא עבדת הכי?" אמר ליה, דכתיב: "תמחה את זכר עמלק". אמר ליה: "והא אנן זכר קרינן?" א"ל: "אנא זכר אקריון." אזל שייליה לרביה, אמר ליה: היאך אקריתין? אמר ליה: זכר. שקל ספסירא למיקטליה, אמר ליה: אמאי? א"ל, דכתיב: ארור עושה מלאכת ה' רמיה. א"ל: שבקיה להווא גברא דליקום בארור! א"ל, כתיב: וארור מונע חרבו מדם! איכא דאמרי: קטליה, ואיכא דאמרי: לא קטליה. ואמר רבא: מקרי ינוקא, שתלא, טבחא, ואומנא, וסופר מתא - כולן כמותרין ועומדין נינהו. כללא דמילתא: כל פסידא דלא דר - מותרה ועומד הוא.

רמב"ם [תלמוד תורה ב/ג]-מלמד התינוקות שהוא מניח התינוקות ויוצא או שהוא עושה מלאכה אחרת עמהן או שהוא מתרשל בלימודן הרי זה בכלל ארור עושה מלאכת ה' רמיה, לפיכך אין ראוי להושיב מלמד אלא בעל יראה מהיר לקרות ולדקדק.

מדרש תנחומא [יתרו ט"ו]- "אז ראה ויספרה הכינה וגם חקרה" (איוב כח) ואחרי כן "ויאמר לאדם". למדך התורה שאם תהיה בן תורה לא תהא רוחך גסה לומר דבר לפני הצבור עד שתפשוט אותה בינך ובין עצמך שנים שלשה פעמים

שולחן ערוך [או"ח קמ"ב/א]- קרא וטעה, אפילו בדקדוק את אחת, מחזירין אותו. הגה... ודוקא בשינוי שמשנתה ע"י זה הענין, אבל אם טעה בנגינת הטעם או בניקוד, אין מחזירין אותו, אבל גוערין בו

משנה ברורה [קמ"ב/ו]- וכתב **בתשובת מהר"ם מינץ** החזן צריך לחזור מתחלה הסדרא שתהא שגורה בפיו כל הדקדוקים; במתגין, לעיל ומלרע, ימין ושמאל. ויקרא במתון ולא במהירות ואולי יבליע שום אות או תיבה והביאו **הא"ר**:

2. Re-Enacting the Sinai Experience

מדרש שמות רבה [א/מ]-...א"ר אחא; מן האלהים אתה למד כשבקש לומר תורה לישראל **אמרה ד' פעמים בינו לבין עצמו** עד שלא אמרה לישראל, שנאמר "אז ראה ויספרה הכינה וגם חקרה", ואח"כ "ויאמר לאדם", וכן (שמות כ) "וידבר אלהים את כל הדברים האלה", ואח"כ לאמר לישראל. אמרו רבנן- ר' יוחנן בן תורתא פעם אחת בא לפני רבי עקיבא, אמר לו "עמוד וקרא בתורה". אמר להם- "לא עברתי על הפרשה" ושבחוהו חכמים, הוי "אז ראה ויספרה".

מדרש תנחומא [יתרו ט"ו]- מעשה ברבי עקיבא שקראו החזן ברבים **לקרות בס"ת בצבור** ולא רצה לעלות אמרו לו תלמידיו רבינו לא כך למדתנו כי היא חייך ואורך ימיך ולמה נמנעת מלעלות אמר להן העבודה לא נמנעתי לקרות אלא על שלא סדרתי אותה פרשה שנים שלשה פעמים שאין אדם רשאי לומר דברי תורה לפני הצבור עד שיפשוט אותו ב' ג' פעמים בינו לבין עצמו **שכן מצינו בהקב"ה** שהוא נותן מענה לשון לכל הבריות והתורה גלויה לפניו ככוכב (ככתם) אחד וכשבא ליתן אותה לישראל כתיב בו אז ראה ויספרה הכינה וגם חקרה ואחרי כן ויאמר לאדם וגו' וכן כתיב וידבר אלהים את כל הדברים האלה בינו לבין עצמו ואחרי כן לאמר.

שולחן ערוך [או"ח קל"ט/א]- במקום שנהגו שהעולה עצמו קורא בקול רם, **אם לא סידר תחלה הפרשה פעמים שלש** בינו לבין עצמו, לא יעלה; ובמקום שהחזן קורא הוא צריך לסדר תחלה (ב"י).

משנה ברורה [שם א-ב]- ואסמכוהו חכמים אקרא, דכתיב "אז ראה ויספרה הכינה וגם חקרה". ובדיעבד אם אין שם בביהכ"נ מי שסידר לעצמו מתחלה כדי שלא לבטל קריאה בצבור נוהגין להקל שיקרא אחד שיודע לנגן הטעמים **אף על פי שלא סידר**... ועיין לקמן בסימן קמ"ב במ"ב מה שנכתוב בזה:

Other examples:

- **מסכת מגילה דף כא עמוד א'-** /משנה/. הקורא את המגילה עומד ויושב...גמרא. תנא: מה שאין כן בתורה. מנהגי מילי? אמר רבי אבהו: דאמר קרא "ואתה פה עמד עמדי"...כביכול אף הקדוש ברוך הוא בעמידה. ואמר רבי אבהו: מנין לרב שלא ישב על גבי מטה וישנה לתלמידו על גבי קרקע? שנאמר "ואתה פה עמד עמדי". תנו רבנן: מימות משה ועד רבן גמליאל לא היו למדין תורה אלא מעומד, משמת רבן גמליאל ירד חולי לעולם והיו למדין תורה מיושב.
- **הרמב"ם** [תפילה י"ב/א]- ואין התורגמן נשען לא לעמוד ולא לקורה אלא עומד **באימה** **וביראה...**
- **הרמ"א** [או"ח מ"ח/א]- ונהגו המדקדקים להתנועע בשעה שקורין בתורה, דוגמת התורה שנתנה ברתת
- **ב"ח** [קמ"א]- דגם **המהר"ם** מודה דמדינא שרי, אלא דס"ל דראוי להדר ולעמוד מפני שצריך האדם להעלות בדעתו כששומע הקריאה מפי הקורא **כאלו קבלה אותה שעה מהר סיני**, ובהר סיני היו כל ישראל עומדין.